

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมา แนวการจัดการเรียนการสอนที่นิยมกันมาก คือ แนวการสอนแบบฟัง – พูด เน้นการจำและความถูกต้องทางโครงสร้างภาษา แต่ในปัจจุบันแนวการจัดการเรียนการสอนได้เปลี่ยนแปลงไป ในการสอนภาษา ผู้สอนมุ่งปลูกฝังและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษา, 2533: 14)

เมื่อพิจารณาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันแล้ว จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียนน้อยกว่าการอ่าน (สุภทรา อักษรานูเคราะห์, 2532: 83) ทั้งยังเป็นทักษะที่อยู่กับผู้เรียนได้นานและผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดแม้จะสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ตาม ดังนั้นนักเรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาจึงควรได้รับการพัฒนาทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านตำราเรียน เพื่อค้นคว้าหาความรู้ทางวิชาการและข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ประกาศนียบัตร คำชี้แจงในการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยอื่น ๆ (เทพนคร ทาคง, 2537: 2) การอ่านจึงเป็นกุญแจสำคัญในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและการศึกษาในระดับสูงต่อไป นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยพัฒนาความคิด ประสบการณ์และความสามารถของแต่ละบุคคลให้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล เพื่อให้บุคคลมีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ของโลก (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2533: 7)

แม้ว่าทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก แต่จากการศึกษา พบว่าระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ยังอยู่ในขั้นที่น่าพอใจ ไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถที่ควรจะเป็นตามระยะเวลาที่ใช้ในการเรียน ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของ วิณา สังข์ทองจีน (2529) ที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ระดับความสามารถในการ

อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังไม่ถึงระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2530) ที่ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแบบอิงปริเฉทของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนทั้ง 3 ระดับ อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องแก้ไขปรับปรุงทั้งสิ้น นอกจากนี้ เทพนคร ทาคง (2537) ได้ศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชาทักษะการอ่าน 1 (อ 051) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาชลบุรี พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับการอ่านตามตัวอักษร

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษในระดับที่ไม่พึงประสงค์ เช่นนี้ อาจสืบเนื่องมาจากวิธีการสอนของครู กล่าวคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนโดยการอ่านให้นักเรียนฟัง อธิบายความหมายของคำศัพท์ การถามคำถาม ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้นที่ละประโยค ทีละตอนแล้วแปลความหมายตามลำดับ (มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, คณะมนุษยศาสตร์, 2528: 339) นอกจากนี้ สภาพการสอนที่มุ่งยึดตัวครูผู้สอนเป็นสำคัญ ในลักษณะที่ครูเป็นผู้ให้และนักเรียนเป็นผู้รับฝ่ายเดียวโดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนเท่าที่ควรนั้น ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจการอ่าน เพราะไม่แตกต่างจากการเรียนไวยากรณ์และการแปล และไม่ได้ช่วยพัฒนาการอ่านแต่อย่างใด (วิจิตตรา นรสิงห์, 2540: 2)

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษต่ำ ก็คือ เจตคติต่อการเรียนการสอน จากสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมของครูดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดแรงจูงใจในการเรียน โดยเฉพาะ วิธีการสอนที่น่าเบื่อ จะทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอน (พัชรี ชินธรรมมิตร, 2526: 49) ความรู้สึกดังกล่าวนี้ จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำตามมาด้วย จากการศึกษาของ นิยมสารรัตน์ (2524) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์กับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงก็จะมีเจตคติที่ดีด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษา กล่าวคือ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศและมีประสบการณ์ในการเรียนที่ดีแล้ว จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศด้วย (ทิพรัตน์ ลิ้มพะสุต, 2533: 29)

วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษของครูจะส่งผลต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยตรง ดังนั้นในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ครูควรสอนและฝึกฝนการใช้เทคนิคกลวิธีที่ช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านให้แก่นักเรียน เน้นให้นักเรียนรู้วิธีการอ่านว่าอ่านอย่างไร จึงจะเข้าใจ มากกว่าที่จะสอนให้นักเรียนอ่าน “อะไร” ที่เป็นเพียงเนื้อหา โดยสอนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม การอ่านต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เขามีพัฒนาการทางกระบวนการคิด การแก้ไขปัญหา และการมีส่วนร่วมในเรื่องที่อ่านอย่างจริงจัง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนกลายเป็นผู้อ่านที่อ่านได้ด้วยตนเอง

เพื่อเป็นการเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำรูปแบบการสอนตนเอง (Self-Instruction) ซึ่งพัฒนาโดย Donal Meichenbaum มาทดลองใช้

การสอนตนเองเป็นเทคนิคการปรับพฤติกรรมทางปัญญา (Cognitive Behavior Modification) ที่อาศัยแนวคิดที่ว่า ตัวแปรภายในบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก กล่าวคือ การปรับพฤติกรรมทางปัญญาเป็นกระบวนการเปลี่ยนพฤติกรรมภายนอก โดยการเปลี่ยนความคิด การตีความ การตั้งข้อสันนิษฐานหรือกลวิธีในการสนองตอบ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนตัวแปรทางปัญญาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมนั่นเอง (Kandiz,1978 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541: 308)

จากแนวคิดดังกล่าว Meichenbaum และ Goodman (1971) จึงได้พัฒนาโปรแกรมการสอนตนเองขึ้น โดยการใช้ตัวแบบและการฝึกซ้อมสอนตนเองเพื่อให้เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย โดยมีลำดับขั้นตอนของการฝึก ดังนี้

1. ตัวแบบพูดขั้นตอนในการทำงานด้วยเสียงอันดัง ในขณะที่แสดงพฤติกรรมในการทำงานไปพร้อมกับคำพูดด้วย โดยผู้ที่ได้รับการฝึกการสอนตนเองนั้นสังเกตอยู่
2. ตัวแบบพูดขั้นตอนในการทำงานด้วยเสียงอันดัง ในขณะที่ผู้รับการฝึกการสอนตนเองแสดงพฤติกรรมในการทำงานไปพร้อมกับคำพูดที่ตัวแบบบอก
3. ผู้รับการฝึกการสอนตนเอง พูดขั้นตอนในการทำงานด้วยเสียงอันดังในขณะที่แสดงพฤติกรรมในการทำงานตามคำพูดไปด้วย
4. ผู้รับการฝึกการสอนตนเอง พูดขั้นตอนในการทำงานด้วยเสียงที่เบา ในขณะที่แสดงพฤติกรรมในการทำงานตามคำพูดไปด้วย
5. ผู้รับการฝึกการสอนตนเองพูดขั้นตอนในการทำงานภายในใจในขณะที่แสดงพฤติกรรมในการทำงานตามคำพูดไปด้วย

จากขั้นตอนต่าง ๆ จะเห็นได้ว่ารูปแบบของการสอนตนเองนั้น สามารถทำได้ง่าย ๆ ซึ่งเริ่มจากการให้นักเรียนดูตัวแบบว่า ตัวแบบพูดว่าเขาจะทำอะไรแล้วให้นักเรียนทำตาม โดยการพูดด้วยเสียงอันดังก่อน จากนั้นก็ค่อย ๆ พูดให้เบาลง จนในที่สุดก็พูดกับตนเองภายในใจ ซึ่งพบว่าเป็นวิธีการที่ได้ผลดี

เทคนิคการสอนตนเองเป็นเทคนิคที่ช่วยให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองได้ด้วยตนเอง โดยการใช้คำพูดของตนเองภายในใจเป็นตัวชี้แนะหรือนำทางเพื่อให้บุคคลมีรูปแบบความคิด (Meichenbaum, 1975: 357) และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (Martin, 1988: 400) การควบคุมตนเองโดยตนเองนี้ บุคคลจะสามารถสังเกตได้ทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกของตนเองได้ตลอดเวลา ทำให้สามารถวางเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมได้ทันที ซึ่งทำให้การปรับพฤติกรรมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการปรับพฤติกรรมโดยบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับพฤติกรรมภายใน เช่น ความคิด ความเชื่อ เจตคติ ที่บุคคลอื่นไม่สามารถติดตาม สังเกตพฤติกรรมเหล่านี้ได้ตลอดเวลา

นอกจากนี้ยังพบว่า ได้มีการนำเอาเทคนิคการสอนตนเองไปใช้ในการปรับพฤติกรรมกันอย่างแพร่หลาย เช่น การลดความกลัว ลดพฤติกรรมการอยู่ไม่สุข ลดพฤติกรรมก้าวร้าว การฝึกความสามารถในการเข้าสังคม และการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับเด็ก เป็นต้น (Craighead et al., 1978; Kendall and William, 1981 อ้างถึงใน สมโภชน์ เขี่ยมสุภาชิต, 2541: 309)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการสอนตนเองเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิคการสอนตนเองมาทดลองใช้ เพื่อศึกษาว่า กลวิธีการสอนตนเองจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือไม่ และเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้นำวิธีการสอนตนเองไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น

ปัญหาในการวิจัย

การใช้กลวิธีการฝึกการสอนตนเอง จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการสอนตนเองต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนตนเอง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ และ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกการสอนตนเองจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกการสอนตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกการสอนตนเองจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกการสอนตนเองจะมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกการสอนตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่ได้รับการฝึกการสอนตนเองจะมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทุ่มแบน "วิเศษสมุทคุณ" อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน

3. ตัวแปรในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนตนเอง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ และ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการสอนที่ใช้วิธีตามรูปแบบการสอนตนเอง ที่ผู้วิจัยกับอาจารย์ผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร่วมกันสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด ที่ประกอบด้วย เนื้อหาบทเรียน จำนวน 8 หน่วย ใช้เวลาในการเรียนการสอนหน่วยละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที

เนื้อหาบทเรียนนำมาจากหนังสือพิมพ์ The Nation Junior, Student Weekly, และ Highlights of Reading & Writing โดยคัดเลือกเนื้อหาที่มีลักษณะที่เป็นเนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ข่าว โฆษณา คำแนะนำ ประกาศ บทความ และนิทาน

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยกับอาจารย์ผู้สอน ร่วมกันสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แบบทดสอบนี้ สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันกับจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน(อ 022 ก) ที่กำหนดไว้ในคู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จากเนื้อหาซึ่งมีระดับความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้าง จำนวน ใกล้เคียงกับเนื้อหาที่เรียน เป็นข้อความที่มีเนื้อหาน่าสนใจ เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ลักษณะของข้อสอบเป็นเนื้อเรื่องที่เป็นข่าว โฆษณา คำแนะนำ ประกาศ บทความ และนิทาน ให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจ โดยทำย เรื่องแต่ละเรื่องเป็นคำถามปรนัย แบบ 4 ตัวเลือก รวม 6 บทความ จำนวน 30 ข้อ

4.3 แบบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบวัดใน ลักษณะของความที่แสดงถึงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยปรับมาจากแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของประหยัด ภูมิโคกรักษ์ (2535: 154-156) และรัตนาวาทะวัฒน์ (2537: 118-120) แบบวัดเจตคติทางการอ่านที่ดัดแปลงมานี้มีลักษณะมาตรวัดของ Likert แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) โดยมีข้อความทั้งด้านบวกและด้านลบ และมีระดับความคิดเห็นให้นักเรียนเลือก 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คำจำกัดความในการวิจัย

1. การสอนตนเอง Self-Instruction หมายถึง กระบวนการที่นักเรียนใช้ในการฝึกเพื่อควบคุมตนเอง โดยการใช้คำพูดของตนเองภายในใจเป็นตัวชี้แนะหรือนำทาง เพื่อให้เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง กระบวนการที่นักเรียนใช้ในการฝึกเพื่อควบคุมตนเอง โดยการใช้คำพูดของตนเองภายในใจเป็นตัวชี้แนะ หรือนำทาง เพื่อให้เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย โดยอาศัยการฝึกตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1) การกำหนดปัญหา 2) การคิดหาวิธีการในการแก้ไขปัญหา 3) การพิจารณาเลือกคำตอบและการลงมือปฏิบัติตามแผนการที่ได้กำหนดไว้ 4) การตรวจและประเมินผลการทำงานโดยการให้การเสริมแรงตนเองด้วยวาจาเมื่อเกิดพฤติกรรมเป้าหมายหรือใช้ประโยคที่พูดเมื่อทำผิดพร้อมเสนอวิธีแก้ไขเมื่อกระทำพฤติกรรมผิดเป้าหมาย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนความถูกต้องจากการตอบคำถามจากเรื่องราวที่อ่าน ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คะแนนความถูกต้องจากการตอบคำถามจากเรื่องราวที่อ่าน เป็นคะแนนที่วัดได้จากคะแนนความถูกต้อง ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นร่วมกับอาจารย์ผู้สอน ในวิชาภาษาอังกฤษ อ่าน-เขียน (อ.022 ก)

3. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกของหรือไม่ชอบของนักเรียน ที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงความรู้สึกของนักเรียนทั้งในด้านดี หรือ ในทางบวก และด้านไม่ดี หรือในทางลบ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในการเรียน การสอนอ่านภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คะแนนที่วัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความ ดีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ เรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปความ จากเรื่องที่อ่านได้ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คะแนนที่วัดได้จากคะแนนความถูกต้องจากการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยกับอาจารย์ผู้สอนร่วมกันสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงผลของการฝึกการสอนตนเองที่ต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป